

at saadanne Omstændigheder under de bestaaende Forhold kunne indtræffe, at det selv for en omhyggelig Dommer vilde være umuligt uden stort Tidsspilde at skaffe tilstrækkelig sproghyndige Vidner tilstede, maa det indrømmes, at der er Grund til ogsaa i denne Henseende at søge en hyderligere Betyggelse opnaaet.

3 Betragtning af det saaledes Anførte ansaa Ministeriet det for hensigtsmæssigt, at der i den omhandlede Henseende for Færøerne blev givet lignende udførlige Bestemmelser som dem, der gjælde for den øvrige Del af Kongeriget, og paa Grundlag af Forordningen af 9de Juni 1847 og de ovenantvandede fra de færøske Autoriteter frenkommne Forslag lod Ministeriet derfor udarbejde et Forslag til Lov om Udnævnelser af Retsvidner paa Færøerne m. v. Efterat dette Forslag var blevet forelagt Lagthinget til Betænkning, har dette anbefalet nogle Ændringer i samme, som nedenfor nærmere vilde blive omtalte.

Til § 1.

3 Overensstemmelse med, hvad der var foreslaaet af den daværende Amtmand og Sorensskriver, havde Ministeriet i det ommeldte, Lagthinget forelagte Lovforslag optaget en Bestemmelse, hvorefter der vilde være at udnævne 4 i eller i Nærheden af Thorshavn bosatte Mænd til at fungere som Retsvidner for alle Derne, idet det iøvrigt i Henhold til Grundsatningerne i Lov af 6te Juli 1867 § 49 samt Lagthingets og Amtmandens Forslag var overladt til Lagthinget at udnævne Mændene samt at tage de nærmere Bestemmelser om den Tid, for hvilken de skulde bestikkes — i hvilken Henseende Grændsen var sat til ikke over 3 og ikke under 1 Aar med Afgang til Gjenvalg — om Retsvidnernes Lønning m. v. 3 Lagthinget har imidlertid det overveienende Flertal udtalt sig for, at der istedetfor 4 Retsvidner for samtlige Der skulde ansættes i hvert Sysfel et efter de stedlige Forhold passende Antal Mænd som Retsvidner, saaledes at disses Antal nærmere bestemmes af Lagthinget. Denne Ændring er i det væsentlige bleven tiltraadt af den nuværende Amtmand og Sorensskriver, idet det i saa Henseende frem-

hævedes, at medens Frygten for, at Retsprogets Forskjel fra Tale sproget skulde medføre væsentlige Ulemper, tør anses for i høi Grad overdreven, maa Hovedhensigten med nærværende Lovforslag være at tilveiebringe en fast og ensartet Ordning af Retsvidnevæsenet og at afskaffe den foreløbde Lagrettesmænds-Institution. Dette vil ogsaa kunne opnaas ved Ansættelsen af Retsvidner i hvert Sysfel, og denne Ordning har det Fortrin, at den slutter sig nærmere til de bestaaende Forhold — hvorefter det er de i hvert Sysfel ansatte Raldsmænd, der i Reglen af Sysfelmændene og tilfælle af Sorensskriveren, naar han udenfor Thorshavn holder Extraret, bruges som Retsvidner — hvortil kommer, at der ved denne Ordning vil opnaas betydelige Beparelser for det Offentlige. Da man herefter ikke har troet, at der var tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Lagthingets Dnsse om Ansættelsen af Retsvidner i hvert Sysfel — der, da hvert af de 6 Sysler maa betragtes som en egen Jurisdiktion, jfr. Rskr. af 21de September 1847, forsaavidt stemmer med Jdn. af 9de Juni 1847 § 1 — er Paragrafens 1ste Stykke blevet affattet i Overensstemmelse hermed.

Lagthinget har fremdeles anbefalet, at Tiden for Retsvidnernes Ansættelse bestemmes til 3 Aar, og at det fastsættes, at Ingen kan udsætte sig for at modtage Valg uden at anføre Grunde, som af bemeldte Thing antages for gyldige. Medens det Lagthinget forelagte Lovforslag gik ud fra, at de, der attraaede Ansættelse som Retsvidne, frivillig dertil meldte sig, er det en Følge af den af Lagthinget anbefalede Affættelse, at Retsvidne-Bestillingen i sit Væsen bliver et borgerligt, om end lønnet, Ombud. Imod en saadan Ændring have saavel Amtmanden som Sorensskriveren udtalt sig, idet de navnlig have fremhævet, at tvungne Retsvidner ikke kunne anses som fuldt saa paalidelige som frivillige; men da det Tilfælde dog kan indtræffe, at der ikke frivillig vilde melde sig et tilstrækkeligt Antal Mænd, der vare fækkede til at overtage det omhandlede Hverv, har Ministeriet troet, at der i denne Betragtning kunde